

такива постъпки, които можаха да прѣдизвикатъ едно сериозно облъскване. Въ първитѣ числа на мѣсецъ Априлъ, началника на опълчението Генералъ Давидовъ, за послѣденъ пѣтъ, бѣше испратилъ въ Върбица едно отдѣление отъ българската конна сотня подъ началството на юнкера Юрѣва, да каже на командира на табора да напустне селото.

Този послѣдния, обаче, вмѣсто да направи това, обезоружава нашата конница, свързва началника ѝ — Юрѣва и хвърля всички въ затвора. По тая причина незабавно бѣха пратени въ Върбица 3-я и 4-а дружини съ заповѣдь да освободятъ затворенитѣ и накаратъ турскитѣ войски да напустнатъ селото.

Врѣмето бѣше ясно и топло. Въ въздуха се носеше приятна миризма отъ разцвѣтялото се вече кокиче, а едвамъ изникналата зелена трѣвица, като съ кадифе, постилаше странитѣ, па даже и самия нешосиранъ пѣтъ, по който опълченцитѣ бодро и весело закрачиха, като жаждаха да се срѣцнатъ съ табора на дързкия върбишки султанъ. Въ врѣме на движението се взеха всички прѣдпазителни мѣрки. Не далеко отъ селото 3-я дружина се спрѣ и разсипа верига. Слѣдъ малко, ние забѣлѣзахме, че противника сжщо разсипа верига, която залегна задъ стоборитѣ на крайнитѣ кѣщя и градини. Дружинния командиръ, Майоръ Чиляевъ, ме испрати съ единъ горнистъ съ бѣлъ флагъ да прѣдамъ прѣдложението на началника на отряда, турската войска незабавно да напустне селото, защото въ противенъ случай ще се употреби сила. Бимбашията, — командира на табора, обаче, отказа да направи това.

— Идете и прѣдайте на командира на табора ей сега да дойде при мене, пакъ ми заповѣда Майоръ Чиляевъ, защото, въ противенъ случай, слѣдъ $\frac{1}{4}$ часъ ще заповѣдамъ на войскитѣ съ сила да прѣвзематъ селото.

Този пѣтъ бимбашията не устоя. Той се яви, съ провожданъ отъ двама офицери, при Майоръ Чиляева. Този послѣдния пригласи бимбашията да седне на посланото на зелената трѣва килимче. Слѣдъ единъ не-